

DEBRECZENY GYÖRGY

ápoló úr maga mindig viccöl

M. Ignác pszichiátriai beteg 1974-ben a Munkaterápiás Intézetben

mindig csak viccelek
piros almafánál
ezüstös halfejek

gombolom sliccemet
de sajnós cipzáros
de sajnós cipzáros

az én barátom

barátom a szél
haza akar fújni engem
amikor könyvtárba indulok
a déli pályaudvar
első vágánya mellett
mindenáron haza akar fújni engem
vissza a könyvem mellé
amit pedig olvashatnék
a metrón üldögélve is
de hát úgy látszik
nem szereti az én barátom
ha a könyvtáros
a könyvtárban tartózkodik

az a vékony fonál

Kalász István nyomán

igen mondtam vékony fonál tartja
a harangszót és itt ezt az utcát
megtanultam gyalog menni
nem maga az első aki fél önmagától
mióta felegyenesedett
gyorsan kell az orvoshoz eljutnom
hogy meghallgassam a panaszát
igen mondtam fekete tócsák
és fekete macskák
vékony fekete fonál tartja a harangszót
nagyon vékony fekete fonál
megtanultam a haranglábíbig gyalog menni
igen mondtam a vastraverznek
nyers kövek között a hideg falban állok
visszajöttem szülővárosomba
hogy újra elmehessek
az ünnepre a várbörtönbe vihessek
rántott aranyhalat a szőlőbe rókát
sietnem kell hogy meghallgathassam
mindenki panaszát a panasznapon
fekete tócsában halásznak fekete macskák
ja igen ez a harangszó és ez itt az utca
jaj valaki felegyenesedett
igen mondtam még kitartunk
és megvásároljuk azt a mosószeret
abban a szaküzletben
ott szemben az orvosi rendelővel
igen mondta a harangszó
az a vékony fekete fonál
igen az most szakad el

Eljön az ősz

GÉCZI JÁNOS NYOMÁN

eljön az ősz a szövegekbe
köröznek és hullnak a levelek
leszáll hozzánk a költemény angyala
mindig más hangon beszél
gyere ballagjunk a népdalba
mondja
a népballadába lóg a lába
ennek a szajha versnek is
hasznos és haszontalan
sárga barna és vörös mosolyával az ősz
meglát s torkodon ragad

nincs ásó amely el tudná temetni
egyetlen ősz hajszálat
felszállok az autóbuszra
vagy a költemény angyalához
mindegy csak történjen valami
egy szó árnyékába állok
a kisvadász hajtó rőt ragadozót
falvédő motívumává oldja az emlékezés
a csodaszarvas elindul a népballadába
a postapalotába
de a sarkon megtorpan és felágaskodik
látja hogy sárga barna és vörös
mosolyával eljön az ősz
a rozsdás szövegekbe és a szövegekbe
eljön és torkomon ragad
mindig más hangon beszél a költemény angyala

ÉnekeljeteK csak

C SOÓRI SÁNDOR NYOMÁN

csak heverészték és tollászkodtok az ágyban
a legújabb próféták üzengetnek
a szétrugdalt szivárvány roncsai közül

régi tévhitek helyett újabb tévhit
mindegyik hajszaunkra jut egy angyal
rohadó férfimájak a talponállók körzetében
roncs autók közt tangóznak a kurvák
mintha a halál megbízottai volnának
hisz itt mindenki vár a megváltásra
s ha másutt nem hát a fehér lapokon

messziről bárányok bégetése
nem kellenek már a kárhozatnak sem
az üres ház fölött üres az ég
szólítsatok meg engem a magam nyelvén
élek még?
mi lesz ha rögtön meghalok?
lekapcsolom a villanyt hadd legyenek magam
ott ahol a versek kujtorognak
zsoltárt éneklő szátok elpudvásodott
énekeljétek csak tovább a semmit

*

jobb kezem mellett fenséges ronccstelepek
szél fúj homok röpül vigasztalan hazátok felől
mártírok a Mártírok úti kirakatok tükreiben
shakespeare-i lángok a lányszobákban
a szélben tengert hallottam közeledni
de csak a főnyomócső tört el
a Práter utca felső szakaszán
és most nekem elég is ennyi
miféle bűnbe keveredtem
a fejem alatt mintha hant volna a párna

motorfűrész ordít a fákat mind kivágják
hosszú jegenyék hiánya közé szorultam
anyám sohase tudta merre járok
sárga templomok sörgyarak kórházak között
az élők sörözgetnek megváltásra várva
forog a nyár forog barátom ideje elszédülni
de jöttök kóvályogtok szemben az utcán
és egyre kevesebb út vezet haza
megáll a postás és néz aztán megy tovább
aludni volna jó vagy talán felébredni